

Uberettiget bortvisning, men saglig afskedigelse af lagerarbejder, der var kommet til at trække en anden truck ned fra dens oplodsning og derefter kørt fra stedet

Afskedigelsesnævnets skrivelse af 27. december 2013

Sag 20131075

3F Transportgruppen

for

A

mod

DI Overenskomst II v/ DI

for

Agri-Norcold A/S

Afsagt af opmand:

Lene Pagter Kristensen

Sagen blev mundtligt forhandlet den 17. december 2013 med højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen som nævnsformand og opmand.

Der blev afgivet forklaring af lagerarbejder **A**, fællestillidsrepræsentant **B**, lagerarbejder **C**, formand **D**, formand **E** samt driftsleder **F**.

Klager har principalt nedlagt påstand om genansættelse. Subsidiært har klager nedlagt påstand om, at Agri-Norcold A/S tilpligtes at betale **A** fuld løn i den overenskomstmæssige opsigelsesperiode, fratrædelsesgodtgørelse efter § 17, stk. 1, i fællesoverenskomsten 2012-2014 for lagerarbejdere, chauffører og havnearbejdere og efter protokollat af 4. februar 2013 vedrørende medarbejdere ansat hos indklagede samt godtgørelse efter Hovedaftalens § 4, stk. 3, litra e. Indklagede har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagsfremstilling

Sagen angår spørgsmålet om, hvorvidt virksomhedens bortvisning af lagerarbejder **A** den 6. september 2013 er sket i strid med Hovedaftalens § 4, stk. 3.

A blev ansat i den indklagede virksomhed den 26. juni 2007 og havde således en anciennitet på 6 år og 2 måneder på bortvisningstidspunktet.

Bortvisningen var i bortvisningsskrivelsen af 6. september 2013 begrundet således:

"Bortvisningen er begrundet i, at du helt har tilsidesat alle sikkerhedsprocedurer og behandlet materiel groft uforsvarligt. Du har ved din aggressive adfærd tilsidesat dine kollegaers sikkerhed og har forårsaget betydelige skader på materiel."

Den episode, som der henvises til i bortvisningsskrivelsen, fandt sted den 5. september 2013, hvor **A** i forbindelse med, at han skulle køre en truck ud fra standby pladsen i batterirummet for at påbegynde sit arbejde, overså, at gafferne på en oplodset truck lå i vejen, og derved kom han til at trække den oplodsede truck ned fra oplodsningen, ligesom den blev trukket ca. 50 cm hen ad gulvet.

Trucken, som vejede ca. 7 ton, ramte gulvet med et stort brag, og er efterfølgende blevet repareret for knap 40.000 kr. Den skulle i forvejen til reparation, og det er uoplyst, hvor stor en del af reparationsregningen, som skyldes skader i anledning af episoden den 5. september. Det er endvidere uoplyst, om der befandt sig personer i umiddelbar nærhed af trucken, da den blev revet ned. **A** foretog sig intet i anledning af uheldet, men kørte fra stedet. Da han efterfølgende blev konfronteret med hændelsen, benægtede han først ethvert kendskab hertil. Efter at være blevet foreholdt, at der var vidner til episoden, erkendte han, at det var ham, som havde forårsaget skaden på den oplodsede truck.

Der har ikke mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Afskedigelsesnævnet kunnet opnås flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af Nævnets formand som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres – uden kendelse – i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDEN UDTALTE

Det fremgår af bortvisningsskrivelsen af 6. september 2013, at bortvisningen var begrundet i episoden den 5. september 2013, idet der henvises til, at **A** ved denne episode helt havde tilsidesat alle sikkerhedsprocedurer, at han ved sin aggressive adfærd havde tilsidesat sine kollegaers sikkerhed, og at han havde forårsaget betydelige skader på materiel.

Det fremgår imidlertid af **A**'s forklaring, som ikke er blevet imødegået, at hovedårsagen til uheldet var, at der var slør i rattet på den truck, som han skulle køre ud fra det sted, hvor den holdt parkeret, at dette nedsatte hans manøvreedygtighed betydeligt, at han, da trucken greb fat i gafferne på den oplodsede truck, var i gang med at dreje trucken rundt, og at han således var i gang med en lang glidende bevægelse, som han ikke straks kunne få bragt til ophør, da han mærkede modstand. Det er endvidere ikke godtgjort, at **A** på noget tidspunkt under episoden har udsat personer for fare.

Jeg finder det herefter ikke godtgjort, at **A** ved sin kørsel har villet skabe en farlig situation, hverken over for personer eller materiel, og

episoden således højst kan bebrejdes **A** som et uagtsomt forhold, idet det ikke kan afvises, at episoden kunne have været undgået, såfremt **A** havde udvist større agtpågivenhed. Forholdet findes imidlertid ikke at være så groft dadelværdigt, at det kan begrunde en bortvisning.

De øvrige episoder fra maj 2012 og fra juli 2013, som indklagede har henvist til, kan ikke føre til et andet resultat. Ingen af disse episoder – som i øvrigt ikke er fyldestgørende belyst under sagen – har ført til, at **A** har modtaget en advarsel, og det fremgår da heller ikke af bortvisningsskrivelsen, at de er indgået i afgørelsesgrundlaget.

Bortvisningen af **A** findes på den anførte baggrund at have været uberettiget.

Det forhold, at **A** efter uheldet kørte fra stedet og efterfølgende benægtede ethvert kendskab til uheldet, indtil han blev foreholdt, at der havde været vidner til dette, findes imidlertid at udgøre en sådan misligholdelse af ansættelsesforholdet, at virksomheden har været berettiget til at opsiges ham med overenskomstmæssigt varsel.

Efter det anførte skal virksomheden betale **A** fuld løn i den overenskomstmæssige opsigelsesperiode samt fratrædelsesgodtgørelse efter § 17, stk. 1, i fællesoverenskomsten 2012-2014 for lagerarbejdere, chauffører og havnearbejdere og efter protokollat af 4. februar 2013 vedrørende medarbejdere ansat hos indklagede.

Virksomheden frifindes derimod for påstanden om godtgørelse.

Hver part skal betale halvdelen af opmandens honorar.